

Rozjímanie na piatok 22. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na piatok 22. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: široký
pohľad; Kristus, kritérium
našich úsudkov; prijímať
Pánovo víno s obnoveným
srdcom.

ZÁKONNÍCI A FARIZEJI sa sťažujú
Pánovi: „Jánovi učeníci sa často
postia a modlia, aj učeníci farizejov, a
tvoji jedia a pijú“ (Lk 5, 33).

Správanie Ježiša a apoštolov im je
neprijemné. Preto porovnávajú ich
správanie so správaním Jánových

nasledovníkov. Vedia, že medzi kázaním Krstiteľa a Ježiša Krista je kontinuita, preto hľadajú nejaký spoločný odkaz ako kritérium porovnania pre svoju kritiku. Základným dôvodom ich správania je však to, že ťažko prijímajú novosť, ktorú priniesol Ježiš z Nazareta. Pravdy, ktoré Mesiáš ohlasuje, a spôsob, akým ich vysvetľuje, sú pre nich prekvapujúce a nepríjemné. Jedna vec je vyzvať ich k obráteniu a prijať, že sú hriešnici, iná vec je uznať, že majú pred sebou Spasiteľa sveta, základ a zmysel existencie izraelského národa.

Problémom prirovnaní vo všeobecnosti, a tohto zvlášť, je, že zakrývajú väčšiu pravdu. Prirovnania sa rodia z nepohodlia, nepohody, vzbury. Posudzujúci subjekt projektuje sám seba, kladie sa na prvé miesto a používa vhodné kritérium hodnotenia, aby sa javil ako správny. Nahromadená osobná

skúsenosť sa stavia ako absolútna pravda a človek si neuvedomuje, že svet je o niečo väčší ako jeho obmedzená realita. Sťažnosti nachádzajú vo svojom malom arzenáli myšlienok úzke meradlo, pomocou ktorého môže zvíťaziť postoj, ktorý obhajujú. V tomto prípade je meradlom to, kto sa postí viac alebo menej, pretože niektorí zákonníci a farizeji mali radi, keď ostatní vedeli, že sa postia. Problém porovnávania však spočíva v tom, že zužuje náš pohľad a zameriava sa na nejaký konkrétny detail, ktorý nám bráni vidieť celok a spoznať hlbšie tajomstvá, ktoré by sme nemali posudzovať, ale prijať.

Svätý Josemaría nás povzbudzoval, aby sme nesúdili bez toho, aby sme veci dobre zvážili, aby sme mali širší pohľad. „Každý vidí veci zo svojho hľadiska... svojím chápaním, takmer vždy značne obmedzeným; svojím zrakom, neraz zatemneným alebo

zaslepeným vášňou“[1]. A dodal, že sa môže stať, ako keď pri kontemplácii veľmi abstraktného umeleckého diela je ťažké rozpoznať postavu, ktorú predstavuje: „Navyše názor niektorých ľudí je taký subjektívny a nezdravý, ako názor niektorých moderných maliarov, ktorí nakreslia niekoľko svojvoľných ťahov a uistujú nás, že to je náš portrét, či obraz nášho správania. Akú nízku hodnotu majú ľudské súdy! — Nesúdte, kým nepreosejete svoj úsudok v modlitbe“[2].

EXISTUJÚ porovnávaná sa, ako napríklad porovnávanie farizejov a zákonníkov, ktoré sa používajú na kritiku. Existujú však aj iné, ktoré môžu pomôcť lepšie pochopiť a osvetliť skutočnosť. Každý náš prístup k životu, k poznaniu nejakej osoby alebo spôsobu konania zahŕňa

predsudok. V tomto predvídaní človek robí syntézu dosiahnutých poznatkov, projektuje svoj spôsob videnia vecí a tiež predvída, čo sa zrejme stane. „Ak sa začnem vopred učiť, som si istý, že na skúške dopadnem lepšie“. „Myslím, že sa mu tento darček bude páčiť“. „Vyzerá unavene, a preto musí byť unavený“. „Ak pôjdeme touto cestou, pravdepodobne sa zasekneme“.

Vo všetkých týchto úsudkoch sú kritériá, ktoré nám umožňujú nahliadnuť na najvhodnejší prostriedok na dosiahnutie konkrétneho cieľa, ako napríklad najlepší spôsob, ako sa správať k človeku, aby sa cítil vítaný. Vždy však zostáva otázne, aké by malo byť konečné kritérium úsudku. No tento referenčný bod pre naše konanie má svoje vlastné meno. Keď si Pán berie slovo a odpovedá zákonníkom a farizejom, hovorí im, čo je tým pravým kritériom na porovnávanie:

On sám. „Vari môžete žiadať od svadobných hostí, aby sa postili, kým je ženích s nimi? No prídu dni, keď im ženícha vezmú; potom, v tých dňoch, sa budú postiť“ (Lk 5, 34-35). Postiť sa alebo nepostiť sa závisí od prítomnosti Ježiša Krista. Obe možnosti sú jednoznačne dobré, ale najmä prítomnosť Pána robí tú vhodnejšiu, pretože pôst mal slúžiť na lepšie vnímanie Božích vecí a oni ho mali pred očami.

„Čím viac sa Ježiš dostáva do centra nášho života, tým viac nás vyvádza z nás samých, dôstojne nás uschopňuje a robí blízkymi druhým“[\[3\]](#). Keď s nejakým človekom trávime veľa času, často sa stáva, že si nakoniec osvojíme niektoré jeho gestá alebo výrazy. Rovnako, keď zblízka nasledujeme Pána, učíme sa posudzovať skutočnosť z jeho pohľadu a predovšetkým ju prijímať srdcom. Kedykoľvek, či už v práci, na univerzite alebo vo voľnom čase, si

môžeme položiť otázku: „Čo by urobil Kristus na mojom mieste? (...) Príde deň, keď srdce každého z vás, bez toho, aby si to uvedomoval, bude biť ako srdce Ježišovo“[4].

JEŽIŠ si je vedomý toho, že posudzovanie reality, ako to On navrhuje, znamená nemalú novinku. Preto rozpráva dve podobenstvá, aby ukázal, ako sa takýto prechod môže uskutočniť. „Nik neodtrhne na záplatu z nového odevu a neprišije ju na starý odev, lebo nový by si roztrhal a na starý sa nehodí záplata z nového. A nik nevlieva nové víno do starých mechov, lebo nové víno mechy roztrhne a aj ono vytečie, aj mechy sa zničia. Ale nové víno treba naliať do nových mechov“ (Lk 5, 36-38).

Posolstvo, ktoré prináša Ježiš Kristus, potrebuje obnovené srdce. Nestačí len zmeniť niektoré vonkajšie správanie. Nové víno si vyžaduje nové mechy, to znamená prekonať prístupy, ktorými sa predtým riadil život človeka, a nechať Pána, aby bol novým referenčným bodom. A práve to mnohí Ježišovi súčasníci neurobili. „Hriech farizejov nespočíval v tom, že nevideli v Kristovi Boha, ale v tom, že sa dobrovoľne uzavreli do seba; že nedovolili Ježišovi, ktorý je svetlo, aby im otvoril oči (Porov. Jn 9, 39-41). Takáto tvrdošijnosť sa potom bezprostredne premieta na živote a vzťahoch s našimi blíznymi. Farizej, ktorý sám seba považuje za svetlo a ktorý nepripustí, aby mu Boh otvoril oči, je ten istý, čo sa k svojmu blížnemu správa povýšenecky a nespravodlivo“[\[5\]](#).

Boh nám dáva k dispozícii nové mechy, ktorými môžeme prijať jeho víno. Tieto mechy môžu mať podobu

častého prijímania sviatostí, modlitby, služby druhým, dobre vykonanej práce, duchovného sprevádzania, starostlivosti o priblíženie iných ľudí k Bohu... To je správny kontext, ktorý víno potrebuje, aby sa časom zlepšilo. Po ochutnaní dobra, ktoré nám tieto druhy zvykov prinášajú, po ochutnaní nového vína, ktoré nám Pán prináša, vnímame, že tieto praktiky sú vhodnými vínnymi mechmi na prijatie darov, ktoré nám ponúka. A podobne ako Panna Mária zistíme, že niet lepšieho vína ako to, ktoré nám ponúka jej Syn.

---

[1] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 451.

[2] *Ibid.*

[3] František, *Posolstvo*, 5-VII-2017.

[4] František, *Príhovor*, 17-I-2018.

[5] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*,
bod 71.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/piatok-22-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/piatok-22-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (28.03.2026)